

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Πειραιώς 4, Αθήνα 104 31 • τηλ.: 210 5238158 • ΚΩΔ. 2532 • email: agia.triada@kaloskopi.gr • www.kaloskopi.gr
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΤ' • ΧΡΟΝΟΣ 43ος • ΤΕΥΧΟΣ 184 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2017

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου καλεί, όλους εμάς που αγαπάμε και νοιαζόμαστε το χωριό μας, να ανταμώσουμε την **Κυριακή 21 Ιανουαρίου 2018** και ώρα **11:00 π.μ.**

στην αίθουσα εκδηλώσεων ΑΘΗΝΑ του ξενοδοχείου **Wyndham Grand Athens** (Μεγ. Αλεξάνδρου 2, στην Πλατεία Καραϊσκάκη δίπλα ακριβώς από το σταθμό «Μεταξουργείο» του μετρό)

όπου σύμφωνα με το καταστατικό θα γίνει η **Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση** του Συνδέσμου και οι **εκλογές για ανάδειξη νέου ΔΣ και ΕΕ.**

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει:

- Αντάμωμα μελών, γνωριμία, ανταλλαγή ευχών, συζήτηση.
- Χαιρετισμό προέδρου Δ.Σ., εκλογή προεδρείου Γ.Σ. και εφορευτικής επιτροπής, κοπή πίτας.
- Παρουσίαση του οικονομικού απολογισμού χρήσεως 2017 για έγκριση, ανάγνωση έκθεσης Εξελεγκτικής Επιτροπής.
- Ενημέρωση μελών για τα θέματα που είναι σε εξέλιξη και απολογισμό έργου έτους 2017.
- Γενική συζήτηση (με θέματα για το σύνδεσμο και το χωριό).
- Βράβευση των νέων επιτυχόντων το 2017 σε ΑΕΙ – ΤΕΙ.
- Βράβευση μελών του Συνδέσμου για την προσφορά τους.
- Αρχαιρεσίες για νέο Διοικητικό Συμβούλιο και Εξελεγκτική Επιτροπή.
- Κλείσιμο εργασιών Γενικής Συνέλευσης.

Να είμαστε όλοι εκεί!

Η λειτουργία του Συνδέσμου αποτελεί τον μοναδικό πλέον θεσμό στην καταγραφή, διατήρηση, τεκμηρίωση και προβολή της ιστορίας του χωριού μας.

Σήμερα, παράλληλα με το έργο και τις δραστηριότητές του, φιλοδοξεί να διατηρήσει ζωντανούς τους δεσμούς μας με τον πατρογονικό μας τόπο, το χωριό μας, για να μη χαθεί ό,τι βρήκαμε από τους προγόνους μας αλλά να τα μεταδώσει και στις νεότερες γενιές.

Για τη συνέχιση της λειτουργίας του Συνδέσμου είναι αναγκαία η συγκρότηση νέου διοικητικού συμβουλίου και εξελεγκτικής επιτροπής και θα πρέπει να θέσουν υποψηφιότητα όσο το δυνατόν περισσότερα μέλη μας. (Ελάχιστος αριθμός: 9 υποψήφιοι για το ΔΣ και 4 υποψήφιοι για την ΕΕ).

Οι επιθυμούντες να δηλώσουν υποψηφιότητα παρακαλούνται να επικοινωνήσουν μέχρι 15 Ιανουαρίου 2018 με όποιο από τα μέλη του σημερινού ΔΣ επιθυμούν.

Συνεστίαση

Πραγματοποιήθηκε και φέτος, την Κυριακή 10 Δεκεμβρίου, η καθιερωμένη πριν τις εορτές συνεστίαση των μελών μας στην ταβέρνα "Γάϊδαρος" του μέλους μας Χρυσόστομου Αλ. Βλάχου, στην Αγία Παρασκευή. Δεκάδες ήταν οι συγχωριανοί που παρευρέθηκαν και απήλαυσαν τους εκλεκτούς μεζέδες του μαγαζιού. Επίσης, είχαν την τύχη πρώτοι από όλους να πάρουν το ημερολόγιο του 2018.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί:

- Τον Γιάννη Καμπάνη γιατί με προσωπική εργασία τοποθέτησε τα φωτιστικά εξωτερικού χώρου στο Πολιτιστικό Κέντρο και στο μνημείο του Παπαντριά. Τα φωτιστικά διέθεσε στον Σύνδεσμο ο Γιώργος και η Χαρά Χριστοδούλου.

- Τη Ζωή Κρανάκη η οποία και φέτος κατασκεύασε για το Πολιτιστικό Κέντρο τα χειροποίητα κοσμήματα, αλλά και όλες τις κυρίες που προσέφεραν είδη, προκειμένου να διατεθούν και να έχει έσοδα ο Σύνδεσμος.

- Τις Όλγα Αλεξίου, Γιώτα Τσόχλα – Παπαδοπούλου, Λένα Σιακαντάρη και Δημήτρη Κ. Τσίγα, που έδωσαν στο Σύνδεσμο παλιές φωτογραφίες για την εφημερίδα και το αρχείο του.

- Όλα τα μέλη μας που ενίσχυσαν οικονομικά το Σύνδεσμο.



Αντικατάσταση και πάλι του ιερέα του χωριού μας

Στην σημερινή εποχή, όσο ποτέ άλλοτε, η εκκοσμίκευση έχει παρεισφρήσει στην εκκλησιαστική ζωή, με αποτέλεσμα οι ορθόδοξοι χριστιανοί στην πλειοψηφία τους να είναι ακατήχητοι και να έχουν απομακρυνθεί από την εκκλησία. Αυτό οφείλεται στα λάθη και τις άστοχες ενέργειες τόσο των κληρικών, κυρίως όμως των προϊσταμένων τους στην Ιεραρχία της Εκκλησίας. Ακολουθώντας αυτή την πρακτική και η μητρόπολή μας αντικατέστησε για άλλη μία φορά, αιφνίδια και χωρίς καμία ενημέρωση των ενοριτών μας, τον μέχρι τώρα ιερέα του χωριού μας Χαράλαμπο Μπότση με τον ιερέα Γεώργιο Περδικάρη, ενώ ταυτόχρονα τους μήνες Οκτώβριο και Νοέμβριο η εκκλησία του χωριού μας, μάλλον «ανέστειλε τη λειτουργία της», καθόσον αυτούς τους μήνες ο Αη Γιώργης λειτούργησε μόνο την Κυριακή 29 Οκτωβρίου.

Μικρό Υδροηλεκτρικό έργο ισχύος 1,1 MW

Η εταιρεία ΜΑΛΛΙΟΝΤΑ Ε.Π.Ε. ζήτησε άδεια για την κατασκευή μικρού υδροηλεκτρικού έργου 1,1 MW επί του ρέματος απορροής των νερών του χωριού μας (Βοιωτικός Κηφισός), υποβάλλοντας ανάλογη μελέτη στο Δήμο Δελφών. Συγκεκριμένα έχει σχεδιαστεί να κατασκευαστεί στη λεκάνη απορροής που σχηματίζεται ανατολικά του χωριού μας, νότια του Οινόχωριου και νοτιοδυτικά των Καστελλίων (κοίτη Βοιωτικού Κηφισού).

Το έργο έχει σχεδιαστεί χωρίς εγκαταστάσεις αποταμίευσης νερού (φράγμα), αλλά με μία μικρή υδροληψία μήκους 6 μέτρων και ύψους 2 μέτρων με προστατευτικούς τοίχους στα πρηνή του ρέματος. Η υδροληψία αυτή θα είναι σε υψόμετρο 618 μέτρων εκτός των ορίων του χωριού μας, στο Καστελλιώτικο έδαφος, περίπου 700 μέτρα μετά τη θέση Σμίξη και λίγο πριν τη συμβολή του Κουκουβιστιανού ρέματος με το Κανιανίτικο ρέμα. Από

την υδροληψία το νερό θα οδηγείται με αγωγό διαμέτρου 1,10 μέτρων και μήκους 2.830 μέτρων στη θέση Πύργος των Καστελλίων (λίγα μέτρα μετά τη διασταύρωση του δρόμου Καλοσκοπή – Ζαγκανά - Καστέλλια και Οινόχωρι - Καστέλλια), όπου θα κατασκευαστεί το εργοστάσιο με τον ηλεκτρομηχανολογικό εξοπλισμό, σε υψόμετρο 519 μέτρων. Η ηλεκτρική ενέργεια θα παράγεται από στρόβιλο (Pelton κατακόρυφου άξονα) που θα εκμεταλλεύεται την πτώση του νερού από την υψομετρική διαφορά των 97 μέτρων μεταξύ υδροληψίας (618 μ.) και εργοστασίου (519 μ.). Η λειτουργία του θα είναι εποχιακή και δεν θα λειτουργεί την καλοκαιρινή περίοδο. Για το εν λόγω έργο η ΤΚ Καλοσκοπής γνωμοδότησε αρνητικά, καθόσον το χωριό μας δεν έχει κανένα όφελος και πιθανότατα η εταιρεία θα απαιτεί όλο και μεγαλύτερες ποσότητες νερού, το οποίο προέρχεται κυρίως από το Κεφαλόβρυσο.

Πριν 40 χρόνια

(Απόσπασμα από το τεύχος 13 / Νοε - Δεκ 1977)

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ

Λένε μερικοί ότι στην εποχή μας δεν γίνονται θαύματα. Όμως, 180 συγχωριανοί μας που την ημέρα της 'Αγίας Βαρβάρας το 1942 ξέφυγαν σαν από θαύμα από τὰ χέρια τῶν θαρσάρων, θυμούνται ακόμη με συγκίνηση τὴν ἀνεπάντερη ἀπελευθέρωσή τους, πού ἂν δὲν γινόταν, τότε σίγουρα θὰ ὀδηγοῦσε στὸν ἀφανισμό τους καὶ ὅλοι ἐμεῖς οἱ νεώτεροι θὰ εἴμασταν παιδιὰ ἀδικοσκοτωμένων, οἱ οἰκογένειές μας θὰ εἶχαν ὀρφανέψει καὶ ἡ Κουκουβίστα θὰ εἶχε γίνῃ τὰ Κιλάθρυτα τῆς Γκιώνας.

Εἶναι χρήσιμο καὶ ἀποτελεῖ καθήκον ὅλων μας νὰ μὴν ξεχνᾶμε αὐτὴ τὴν ἱερὴ ἡμέρα. Ὅταν κάνουμε τρισάγιο ἀπὸ εὐγνωμοσύνη γιὰ κάτι ἢ ἀπὸ ἀγάπη σὲ κάποιον πού χάσαμε, εἴμαστε ἑκατὸ φορές πιότερο ὑποχρεωμένοι νὰ κάνουμε τρισάγιο γιὰ τὴ ζωὴ 180 ἀνθρώπων μας πού δὲν χάθηκαν καὶ γιὰ τὸ θαῦμα

τῆς 'Αγίας Βαρβάρας πού δὲν τὸ χαρακτήρισαν οἱ ἐφημερίδες σαν θαῦμα, ἀφοῦ συμβαίνει νὰ μὴν ἐκδίδει ὁ Θεὸς τὴ δική του ἐφημερίδα γιὰ νὰ διαφημίζει τὴ στοργή του γιὰ τοὺς ἀνθρώπους.

Τὸ Δελτίο μας αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωση νὰ προτείνει πρὸς τὸ Σύνδεσμο, πρὸς τὸ Κοινοτικό Συμβούλιο, πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ Δάσκαλο νὰ σκεφθοῦν πὼς πρέπει νὰ ὀργανωθῇ τὴν ἡμέρα τῆς 'Αγίας Βαρβάρας μιὰ μεγάλη ἐκδήλωση πού θὰ ἐπαναλαμβάνεται κάθε χρόνο γιὰ νὰ μᾶς θυμίζει τὸ θαῦμα τῆς σωτηρίας τοῦ χωριοῦ μας, τότε πού ἡ γενιὰ τῶν διασωθέντων θὰ ἔχει παρέλθει.

(Λεπτομέρειες γιὰ τὸ γεγονὸς τῆς φυλακίσεως καὶ τοῦ θάσανισμοῦ 180 χωριανῶν μας δημοσιεύτηκαν στὸ Δελτίο μας ἀριθ. 2 ὕστερα ἀπὸ ἀφήγηση τοῦ Δήμου Α. Κόλλια - Καλοθανάση).

Ἐπικοινωνία με τα μέλη του ΔΣ

Νάκος Γεωργίου
Πρόεδρος
τηλ.: 6944736677

Γιάννης Βλάχος
Αντιπρόεδρος
τηλ.: 6944626369

Βούλα Μημίνη
Γραμματέας
τηλ.: 6944275361

Ζωή Χαμηλού
Ταμίας
τηλ.: 6944388652

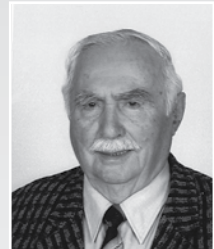
Φώτης Βλάχος
μέλος
τηλ.: 6977432261

Γιάννης Καλόγηρος
μέλος
τηλ.: 6978476168

Μαριλένα Μαλεβίτση
μέλος
τηλ.: 6932344395

ΤΑ «ΜΠΟΥΛΙΑ»

Γράφει: ο Φάνης Λευκαδίτης



Θα θυμόμαστε οι παλαιότεροι τα μπούλια που τα τρώγαμε την ημέρα της «Μισοσπορίτισσας». Αυτή την ημέρα την περιμέναμε με λαχτάρα εμείς τα παιδιά, τότε. Ήταν μια παραδοσιακή χινοπωριάτικη γιορτή.

Τα υπέροχα μπούλια ήταν το κάτι άλλο για μας. Οι μανάδες μας εκείνη την ημέρα έβραζαν ανάμεικτα διάφορα όσπρια της παραγωγής μας. Φασόλια, ρεβίθια, φακές, καλαμπόκι, σιτάρι κ.α. Όσο για τη νοστιμιά τους, ευχάριστη, μοναδική.

Σας υπενθυμίζω ότι η καλλιέργεια και η κατανάλωση οσπρίων από τον άνθρωπο για τη διατροφή του ανάγεται στους πλέον παρωχημένους χρόνους. Στην Αρχαία Ελλάδα ήταν γνωστά τα όσπρια ως και οι διάφορες ιδιότητες που περιέχουν και οι οποίες είναι απαραίτητες για τον άνθρωπο. Σύμφωνα με τον Αριστοφάνη: «πρόκειται για θαυμάσιο λαϊκό φαγητό, είναι ωφέλιμο στον ανθρώπινο οργανισμό και αποτελούν βασική τροφή μεγάλης θρεπτικής αξίας...».

Τα γευστικότερα λοιπόν μπούλια τα τρώγαμε τη γιορτή της «Μισοσπορίτισσας», στα Εισόδια της Θεοτόκου, στις 21 Νοεμβρίου.

Ενημερωτική εκδήλωση για το πρόγραμμα CLLD – LEADER



Φωτο: από το αρχείο του Συνδέσμου



Ενημερωτική εκδήλωση για το πρόγραμμα CLLD – LEADER Παρνασσού – Οίτης πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 11 Νοεμβρίου στο Πολιτιστικό Κέντρο του χωριού μας, από την Ομάδα Τοπικής Δράσης της Αναπτυξιακής Εταιρείας του Οργανισμού Ανάπτυξης Στερεάς Ελλάδας. Αντικείμενο της εκδήλωσης ήταν η ενημέρωση και οι ευκαιρίες που παρέχει το πρόγραμμα, με στόχο την παρακίνηση για ανάληψη αναπτυξιακών πρωτοβουλιών από το Σύνδεσμο και τους τοπικούς φορείς για την βιωσιμότητα αρχικά και την ενίσχυση της οικονομίας του χωριού μας μέσα από τις χρηματοδοτήσεις και τις ευκαιρίες που παρέχει. Στην εκδήλωση, εκτός από τον Διευθυντή της εταιρείας Οικονομολόγο Βασίλη Τσιτσιρίγκο, συμμετείχαν:

Ο Δήμαρχος Δελφών Αθανάσιος Παναγιωτόπουλος.

Οι αντιδήμαρχοι Γιάννης Γεωργίου και Μαίρη Ανδρεοπούλου

Ο πρόεδρος της Τ. Κ. Καλοσκοπής Κώστας Ματθαίου και το μέλος Κώστας Χαμηλός.

Οι πρόεδροι των Τ. Κ. Οινοχωρίου και Σκλήθρου Γιάννης Κασβής και Ηλίας Πρέντζας.

Ο πρόεδρος του Συνδέσμου Νάκος Γεωργίου και η ταμίας Ζωή Χαμηλού.

Οι επιχειρηματίες της Καλοσκοπής Παναγιώτης Καπετανάκης, Ρίτα Παπά – Κορομπίλη και Δήμητρα Κυριαζή.

Οι κάτοικοι της Καλοσκοπής.

Τη συζήτηση διέυθυνε ο πρόεδρος του Συνδέσμου και το πρόγραμμα παρουσίασαν ο Διευθυντής της εταιρείας Βασίλης Τσιτσιρίγκος και ο Δήμαρχος Θανάσης Παναγιωτόπουλος. Το πρόγραμμα σε γενικές γραμμές αφορά την ανάπτυξη ικανοτήτων των τοπικών φορέων, την υποστήριξη της τοπικής επιχειρηματικότητας, την ανάδειξη της τοπικής ταυτότητας, την υλοποίηση κοινωνικών δράσεων για την επίτευξη κοινωνικής συνοχής κ.λπ.

Το εν λόγω πρόγραμμα που μας αφορά, ύψους 4.000.000 €, θα χρηματοδοτήσει δράσεις της Περιφέρειας και 3 Δήμων και από το συνολικό ποσό το 40% θα δοθεί για έργα των τοπικών κοινοτήτων και το 60% σε μικρές επιχειρήσεις, αγροτικές - κτηνοτροφικές επιχειρήσεις, καινοτόμες καλλιέργειες, καταστήματα, ξενώνες, συλλόγους, εκδηλώσεις κ.λπ.. Η χρηματοδότηση μετά από υποβολή μελέ-

της ή επενδυτικού σχεδίου μπορεί να ανέλθει για τις Τοπικές Κοινότητες στο 100%, για τους συλλόγους στο 80% και για τους ιδιώτες στο 50%.

Ακολούθησε εκτενής συζήτηση με θέματα που τέθηκαν από:

Τον πρόεδρο του Συνδέσμου, σε ό,τι αφορά τις χρονοβόρες διαδικασίες, καθόσον ο Σύνδεσμος έχει υποβάλει αίτημα πριν από ένα χρόνο, χωρίς όμως μέχρι στιγμής κάποια εξέλιξη.

Το Γιώργο Κόλλια, κυρίως για τα προβλήματα που υπάρχουν στα μικρά ορεινά χωριά, όπως το δικό μας, από την ερημοποίηση της υπαίθρου και τη μετατροπή της με την πάροδο του χρόνου από αγροτική έκταση σε δασική, που δυσχεραίνει τις αγροτικές κυρίως δραστηριότητες αλλά και πολλές άλλες.

Τον Παναγιώτη Καπετανάκη, για την ανάγκη προβολής του χωριού με ταυτόχρονη ανάδειξη των δυνατοτήτων που παρέχει για χειμερινές δραστηριότητες, ώστε να προσελκύσει επισκέπτες και να δώσει τη δυνατότητα επιβίωσης αρχικά και ανάπτυξης στη συνέχεια των μικρών επιχειρήσεων.

Τη Δήμητρα Κυριαζή, για τις δυσκολίες έναρξης λειτουργίας του ξενώνα λόγω των χρονοβόρων διαδικασιών νομιμοποίησης που εκκρεμούσαν από χρόνια.

Τον πρόεδρο του Οινοχωρίου Κασβή Ιωάννη, για την έλλειψη ενδιαφέροντος ανάληψης του Καταστήματος – ξενώνα του χωριού του, που είναι σε διαδικασία δημοπράτησης, αλλά και τα μεγάλα προβλήματα στην επισκεψιμότητα που δημιουργεί η μη λειτουργία της Ελεγχόμενης Κυνηγετικής Περιοχής, στην οποία στηρίζονταν τα χωριά μας.

Τον Αντρέα Χαμηλό, για τη δυνατότητα χρηματοδότησης κάποιου προγράμματος μεταφορών, ώστε περιοδικά να επισκέπτονται με μικρό κόστος, οι Αθηναίοι τα χωριά τους.

Στο τέλος της εκδήλωσης δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση στην παρακίνηση και των ετεροδημοτών συγχωριανών μας που αποτελούν σημαντικό δυναμικό για το χωριό μας στην ανάληψη δράσεων για την τόνωση και ενίσχυση της τοπικής οικονομίας.

Την εκδήλωση έκλεισε ο πρόεδρος του Συνδέσμου, ευχαριστώντας όλους τους παρευρισκόμενους για την ενεργή συμμετοχή τους.

Εορτασμός 28ης Οκτωβρίου

Με μία λιτή και σεμνή τελετή γιορτάσαμε και φέτος στο χωριό μας τα 77 χρόνια από τότε που η Ελλάδα είπε το ιστορικό ΟΧΙ στις ιταλικές αξιώσεις που περιείχε το τελεσίγραφο που επιδόθηκε στις 28 Οκτωβρίου του 1940 στον Ιωάννη Μεταξά. Συνέπεια της άρνησης αυτής ήταν η είσοδος της Χώρας στο Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και η έναρξη του Ελληνοϊταλικού πολέμου του 1940. Με τη συμμετοχή όλων των συγχωριανών μας έγινε η επιμνημόσυνη δέηση και η κατάθεση στεφάνου στο μνημείο πεσόντων συγχωριανών μας για να αποδοθούν με σεβασμό και ευλάβεια οι πρέπουσες τιμές σ' αυτούς αλλά και σε όλους τους ήρωες του Έπους του 1940. Ο ιερέας Χαράλαμπος Μπότσης έψαλε την επιμνημόσυνη δέηση, ο πρόεδρος του χωριού Κώστας Ματθαίου κατέθεσε το στεφάνι και όλοι οι παρευρισκόμενοι αφού τήρησαν ενός λεπτού σιγή, απήγγειλαν τον εθνικό ύμνο, τιμώντας τη μνήμη τους.



Φωτο: από το αρχείο του Συνδέσμου

Επαναλειτουργία του Ξενώνα

Μετά από τρία και πλέον χρόνια έφυγε το λουκέτο από τον Ξενώνα του χωριού μας και η Δήμητρα Κυριαζή ανέλαβε, μετά από διαγωνισμό του δήμου Δελφών, να τον ξαναλειτουργήσει και να τον αξιοποιήσει μετά από αρκετές γραφειοκρατικές διαδικασίες και νομιμοποιήσεις. Ζωτικής σημασίας είναι για το χωριό μας η επαναλειτουργία του Ξενώνα, προσελκύοντας τόσο συγχωριανούς μας επισκέπτες, όσο και άλλους επισκέπτες της περιοχής μας, χειμώνα – καλοκαίρι. Οι χώροι του Ξενώνα ανακαινίστηκαν και αναμένουν τους επισκέπτες. Έτσι στις 28 Οκτωβρίου μετά την επιμνημόσυνη δέηση στο ηρώο του χωριού όλοι οι παρευρισκόμενοι κατευθύνθηκαν στον Ξενώνα όπου ο πατέρας Χαράλαμπος έκανε αγιασμό για την έναρξη της λειτουργίας του. Η Δήμητρα είχε ετοιμάσει μπουφέ με πλούσια εδέσματα, αναψυκτικά και ποτά και κέρασε όλους τους καλεσμένους. Αρκετοί ήταν και αυτοί που ήρθαν από τα γύρω χωριά.



Φωτο: από το αρχείο του Συνδέσμου

Δίνουμε στη Δήμητρα Κυριαζή, συγχαρητήρια για το νέο ξεκίνημα και ευχόμαστε καλές δουλειές και επιτυχημένη πορεία!

ΔΑΣΙΚΟΙ ΧΑΡΤΕΣ

Γράφει ο Γιώργος Κόλλιας
Τοπογράφος – Μηχανικός Ε.Μ.Π.

Οι δασικοί χάρτες καταγράφουν κατ' επιταγή των άρθρων 24 και 117 του Συντάγματος, τα δάση και τις δασικές εκτάσεις που υπάρχουν και που υπήρξαν στο παρελθόν. Ειδικά το άρθρο 117 του συντάγματος δεν αφήνει κανένα περιθώριο ερμηνείας, αφού αναφέρει ρητά ότι τα δάση και οι δασικές εκτάσεις δεν χάνουν τον χαρακτήρα τους και υποχρεωτικά κηρύσσονται αναδασωτέα εφόσον καταστράφηκαν (προ του 1975) ή καταστρέφονται (στο μέλλον), δίνοντας ουσιαστικά στην ισχύ του αναδρομικότητα για τα δάση που κάηκαν ή αποψιλώθηκαν στο παρελθόν, προφανώς αναγνωρίζοντας τότε, στο μακρινό 1975, την άναρχη και περιβαλλοντικά επιζήμια καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος των προηγούμενων δεκαετιών, ειδικά πέριξ των ταχέως αναπτυσσόμενων αστικών κέντρων.

Η κατάρτιση των δασικών χαρτών έχει ως αντικείμενο την οριοθέτηση και καταγραφή των δασών και δασικών εκτάσεων, που διέπονται από το ειδικό προστατευτικό πλαίσιο της δασικής νομοθεσίας, με τρόπο ακριβή, διαφανή και οριστικό.

Η καταγραφή των δασών και δασικών εκτάσεων στοχεύει στην:

α) περιβαλλοντική προστασία δασών, δασικών και χορτολιβαδικών εκτάσεων (που επίσης καταγράφονται κατά τη διαδικασία κατάρτισης δασικών χαρτών),

β) προβολή των εμπράγματων δικαιωμάτων του Ελληνικού Δημοσίου επί των δασών, δασικών και χορτολιβαδικών εκτάσεων στις διαδικασίες του Εθνικού Κτηματολογίου και την ολοκληρωμένη διερεύνηση του ιδιοκτησιακού τους καθεστώτος,

γ) αποκάλυψη και διασφάλιση της δημόσιας περιουσίας, σημαντικό μέρος της οποίας είναι τα δάση, οι δασικές και οι χορτολιβαδικές εκτάσεις και

δ) δημιουργία βασικής πληροφοριακής υποδομής για τη δημιουργία του Δασολογίου.

Ειδικότερα, η κατάρτιση δασικών χαρτών έχει ως αντικειμενικό σκοπό το διαχρονικό (σήμερα και στο παρελθόν) και χωρικό (γεωγραφικό) προσδιορισμό και αποτύπωση των δασών και δασικών εκτάσεων. Η όλη διαδικασία συνίσταται στην έρευνα των εκτάσεων που είτε σήμερα είτε στο παρελθόν καλύπτονται από δασική βλάστηση, στην κωδικοποίηση των στοιχείων και στην ορθή απεικόνισή τους επί κατάλληλου χαρτογραφικού υλικού. Η διερεύνηση της βλάστησης στο παρελθόν για οριοθέτηση και καταγραφή δασών

και δασικών εκτάσεων πραγματοποιείται με τη χρήση αεροφωτογραφιών λήψης 1945 και όπου δεν υπάρχουν, λήψης 1960, αλλά και προγενέστερων λήψεων όπου υπάρχουν (π.χ. για το Ν. Αττικής χρησιμοποιούνται και αεροφωτογραφίες λήψης 1937), ως το μοναδικό και παλαιότερο υλικό, το οποίο καλύπτει ενιαία την ελληνική επικράτεια. Αντίστοιχα, η οριοθέτηση και καταγραφή των υφιστάμενων δασών και δασικών εκτάσεων συνίσταται στην ανάλυση των χαρακτηριστικών της βλάστησης που καλύπτει μια έκταση, μέσω της ερμηνείας αεροφωτογραφιών πρόσφατης λήψης, επαληθευόμενης επί του εδάφους. Ο συνδυασμός της φωτοερμηνείας αεροφωτογραφιών διαφορετικής ημερομηνίας λήψης, μιας παλαιάς (1945/1960) και μιας πρόσφατης (π.χ. 2007) που καλύπτουν την ίδια περιοχή, μπορεί να αποδώσει τις παρακάτω καταστάσεις:

- εκτάσεις που ήταν και παρέμειναν δάση και δασικές
- εκτάσεις που εκχερσώθηκαν ή καταστράφηκαν στο χρονικό διάστημα που μεσολάβησε
- εκτάσεις που αναδασώθηκαν ή δασώθηκαν στο διάστημα που μεσολάβησε.

Η ανάρτηση δασικού χάρτη είναι η διαδικασία δημοσιότητας επί του περιεχομένου του. Κατά αυτό τον τρόπο, επιτυγχάνεται η ενημέρωση κάθε ενδιαφερομένου για τον χαρακτήρα των εκτάσεων (δασικός ή μη δασικός) και δίνεται η δυνατότητα να υποβάλλει τις αντιρρήσεις του επί αυτών. Τελικός στόχος της συνολικής διαδικασίας είναι η κύρωση των δασικών χαρτών ως οριστικών. Το επόμενο χρονικό διάστημα αναμένεται να έχει κυρωθεί οριστικά περίπου το 52% της επιφάνειας της χώρας. Για το υπόλοιπο 48% αναμένεται η έναρξη εκπόνησής τους εντός του 2018. Σ' αυτό το 48% περιλαμβάνεται και το χωριό μας.

Η εκπόνηση των δασικών χαρτών υλοποιείται από την Ε.Κ.ΧΑ. Α.Ε. (Εθνικό Κτηματολόγιο και Χαρτογράφηση Α.Ε.), σε συνεργασία με τη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος του Υ.Π.ΕΝ. (Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας), μέσω αναθέσεων σε ιδιωτικά γραφεία εκπόνησης δασικών μελετών σύμφωνα με τις τεχνικές προδιαγραφές. Η αρμοδιότητα για την ανάρτηση δασικών χαρτών όπως και για όλες τις εργασίες μέχρι και την κύρωση του δασικού χάρτη ανήκει στην οικεία Δ/νση Δασών της εκάστοτε Αποκεντρωμένης Διοίκησης. Η Ε.Κ.ΧΑ. Α.Ε. έχει δημιουργήσει ειδική εφαρμογή

για την ανάρτηση των Δασικών Χαρτών στο διαδίκτυο. Με τον τρόπο αυτό, όλοι, πολίτες και φορείς, έχουν πλέον άμεση πρόσβαση στο περιεχόμενο του δασικού χάρτη και μπορούν να πληροφορηθούν εάν η έκταση που τους ενδιαφέρει έχει δασικό ή μη χαρακτήρα. Μέσω αυτής της διαδικτυακής εφαρμογής δίνεται η δυνατότητα ηλεκτρονικής υποβολής αντιρρήσεων και πληρωμής του ειδικού τέλους (στις περιπτώσεις που απαιτείται). Σε κάθε περιοχή που αναρτάται δασικός χάρτης συγκροτούνται Σημεία Υποστήριξης Ανάρτησης Δασικών Χαρτών (ΣΥΑΔΧ) με απόφαση του Συντονιστή της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης για την ενημέρωση κάθε ενδιαφερομένου. Ο δασικός χάρτης αναρτάται αποκλειστικώς ηλεκτρονικά στον ιστότοπο της Ε.Κ.ΧΑ. Α.Ε. κατόπιν απόφασης της οικείας Διεύθυνσης Δασών.

Για οποιοδήποτε θέμα, σχετικά με την ανάρτηση ή την υποβολή αντίρρησης επί του δασικού χάρτη, κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να επικοινωνεί με τα αρμόδια Σημεία Υποστήριξης Ανάρτησης Δασικών Χαρτών (ΣΥΑΔΧ), όπου ανήκει η ιδιοκτησία του. Για να δει τα συγκροτημένα ΣΥΑΔΧ ανά περιοχή με τα στοιχεία διεύθυνσης και επικοινωνίας τους, μπορεί να επισκέπτεται τον ιστότοπο της Ε.Κ.ΧΑ. Α.Ε. (<http://www.ktimatologio.gr>) ή να καλεί στο τηλέφωνο 1015, που είναι η γραμμή εξυπηρέτησης της Ε.Κ.ΧΑ. Α.Ε. για τους πολίτες.

Κατά του περιεχομένου τα δασικού χάρτη που αναρτήθηκε, επιτρέπεται η υποβολή αντιρρήσεων μέσα σε αποκλειστική προθεσμία ενενήντα (90) ημερών από την ημερομηνία που ορίζεται στην πρόκληση υποβολής αντιρρήσεων που εκδίδεται από την αρμόδια Δ/νση Δασών. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται για είκοσι μέρες (20) ημέρες για όσους κατοικούν μόνιμα ή διαμένουν στην αλλοδαπή. Οι αντιρρήσεις (πλην αυτών που είναι ατελώς και αναφέρονται παρακάτω) υποβάλλονται αποκλειστικά στον ιστότοπο της Ε.Κ.ΧΑ. Α.Ε. σε ειδική ηλεκτρονική φόρμα μέσω της διαδικτυακής εφαρμογής υποβολής αντιρρήσεων Ηλεκτρονικές Υπηρεσίες e-ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ/ ΔΑΣΙΚΟΙ ΧΑΡΤΕΣ/Υποβολή Αντιρρήσεων. Στην εφαρμογή υπάρχει εγχειρίδιο οδηγιών για την υποβολή των αντιρρήσεων.

Η υποβολή των αντιρρήσεων κατά του περιεχομένου του αναρτηθέντος δασικού χάρτη αφορά αποκλειστικά στον χαρακτήρα ή στη μορφή κάποιας εμφανιζόμενης έκτασης και όχι στο ιδιοκτησιακό καθεστώς της. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο καθώς και το Ελληνικό Δημόσιο και οι οικείοι Ο.Τ.Α. πρώτου και δεύτερου βαθμού, που έχουν έννομο συμφέρον, μπορεί να υποβάλει αντιρρήσεις κατά του περιεχομένου του δασικού χάρτη. Ειδικότερα, αντίρρηση μπορεί να υποβληθεί είτε επειδή μια έκταση έχει χαρακτηριστεί

δασική ή χορτολιβαδική ή βραχώδης ή πετρώδης έκταση (ενώ δεν είναι) ή και αντίστροφα, επειδή κάποια έκταση έχει παραλειφθεί να χαρακτηριστεί δασική ή χορτολιβαδική ή βραχώδης ή πετρώδης έκταση (ενώ είναι).

Αντιρρήσεις υποβάλλονται για το σύνολο ή μέρος των εκτάσεων δασικού/χορτολιβαδικού χαρακτήρα, που περιλαμβάνονται εντός γεωτεμαχίου/ πολυγώνου, επί του οποίου ο ενδιαφερόμενος επικαλείται έννομο συμφέρον. Για κάθε γεωτεμάχιο υποβάλλεται μία αντίρρηση, πλην της περίπτωσης που για τμήμα της αμφισβητούμενης έκτασης προβλέπεται η υποβολή αντίρρησης ατελώς. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες, ο ενδιαφερόμενος προτίθεται να προβεί σε αμφισβήτηση του χαρακτήρα εκτάσεων που περιλαμβάνονται σε διαφορετικά γεωτεμάχια, συμπληρώνει και υποβάλλει τόσες ηλεκτρονικές φόρμες αντιρρήσεων, όσες και τα γεωτεμάχια αυτά. Αντιρρήσεις που οφείλονται σε παράλειψη να απεικονιστούν πράξεις της διοίκησης στο δασικό χάρτη (πχ. Τελεσίδικες πράξεις χαρακτηρισμού και αποφάσεις του αρ. 14 Ν. 998/79, σχέδια πόλης και οικισμοί των παρ. 2α και 2β του αρ. 23 Ν.3889/10, Διανομές κ.λπ.), εξαιρούνται της καταβολής του ειδικού τέλους. Ομοίως εξαιρούνται της καταβολής του ειδικού τέλους, οι αντιρρήσεις που αφορούν σε εκκρεμείς αιτήσεις και υποθέσεις της διαδικασίας του αρ. 14 Ν.998/79 (πράξη χαρακτηρισμού). Στις περιπτώσεις υποβολής αντιρρήσεων ατελώς, αυτές δεν υποβάλλονται μέσω της διαδικτυακής εφαρμογής, αλλά οι ενδιαφερόμενοι πρέπει να προσέλθουν στο αρμόδιο ΣΥΑΔΧ, προσκομίζοντας τα σχετικά αποδεικτικά έγγραφα, προκειμένου οι αντιρρήσεις να καταχωριστούν κατ' εξαίρεση από το προσωπικό του ΣΥΑΔΧ. Για το σύνολο των αντιρρήσεων που υποβάλλονται ηλεκτρονικά, τα αντίγραφα των στοιχείων που αποδεικνύουν το έννομο συμφέρον καθώς και τα λοιπά συνυποβαλλόμενα στοιχεία/έγγραφα αποστέλλονται ταχυδρομικά, σε έντυπη μορφή, με συστημένη επιστολή στο αρμόδιο ΣΥΑΔΧ το οποίο ορίζεται στην πρόσκληση υποβολής αντιρρήσεων. Στο φάκελο αποστολής αναγράφεται υποχρεωτικά το όνομα του ενδιαφερόμενου και ο αριθμός πρωτοκόλλου των αντιρρήσεων που υπέβαλε ηλεκτρονικά. Ως ημερομηνία αποστολής θεωρείται η ημερομηνία που αναγράφεται στη σφραγίδα κατάθεσης στο ταχυδρομείο. Η υποβολή των αντιγράφων των στοιχείων που αποδεικνύουν το έννομο συμφέρον και των λοιπών συνυποβαλλόμενων στοιχείων/εγγράφων μπορεί να γίνει και αυτοπροσώπως ή μέσω τρίτου στο αρμόδιο ΣΥΑΔΧ κατόπιν επικοινωνίας.

Ο ενδιαφερόμενος πρέπει να αποστείλει/καταθέσει τα εξής:

1. Σχετική αίτηση προς τη Δ/νση Δασών
2. Συμβόλαιο της ιδιοκτησίας του



3. Το Ε9
4. Φωτοτυπία Ταυτότητας ή Διαβατηρίου
5. Συντεταγμένες της έκτασης σε στο σύστημα αναφοράς ΕΓΣΑ 87

6. Έγγραφα της Διοίκησης (π.χ. παραχωρητήριο, Πράξη χαρακτηρισμού, Οικοδομική άδεια κ.λπ.)
7. Πληρωμή του ειδικού τέλους (όπου αυτό απαιτείται)



Φωτο: από το αρχείο του Συνδέσμου

Άποψη του χωριού από την Κατ'ράχη που δείχνει τη σημερινή εικόνα της αγροτικής γης)

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

Νο	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ – ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΠΟΣΟ
316	Ραφτόπουλος Γιάννης του Γεωργίου (Η.Π.Α. Colorado)	500 \$
317	Οικογένεια Καραγιάννη Νικολάου στη μνήμη του Δημήτρη Θεοχάρη	20
318	Συνδρομές στη Λαογραφική Έκθεση	65
319	Γεωργοπούλου – Θεοχάρη Χαρά, συγγενείς, συναδέλφου και φίλοι στη μνήμη του Δημήτρη Κ. Θεοχάρη	340
320	Παπακώστα – Πατέλη Φοίβη	20
321	Χαραλαμπίκη Αικατερίνη στη μνήμη του Δημήτρη Θεοχάρη	30
322	Οι δάσκαλοι του 4ου Δημοτικού Σχολείου Αμαρουσίου στη μνήμη του συναδέλφου τους Δημήτρη Θεοχάρη	80
323	Ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων στη μνήμη του Διευθυντή του 4ου Δημοτικού Σχολείου Αμαρουσίου Δημήτρη Θεοχάρη	50
324	Πριόβολος Θεόφιλος του Γεωργίου (Ελβετία), για το περιοδικό «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»	500

Νο	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ – ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΠΟΣΟ
325	Παννόπουλος Πάκης στη μνήμη του αδελφού του Σάκη Γιαννόπουλου, της συζύγου του Αθηνάς Γιαννοπούλου και της κόρης του Σίσσυς Γιαννοπούλου – Αλκαλάι.	100
326	Οικογένεια Αικατερίνης Δ. Θεοχάρη στη μνήμη του ανιψιού της Δημήτρη Θεοχάρη	50
327	Βλάχος Αλεξ. Χρυσόστομος	40
328	Κουκουτσάκη Μαργαρίτα	20
329	Συνδρομές στη Λαογραφική Έκθεση (από διάθεση ημερολογίων και ειδών λαϊκής τέχνης)	365
330	Κάλλης Βασίλης του Αρτέμη	20
331	Βλάχου Γιούλα (Γραβιά) στη μνήμη του συζύγου της Αθανασίου Βλάχου	20
332	Δανιήλ – Πολυχρονιάδου Καίτη στη μνήμη της Ελένης Λευκαδίτη	20

Για την διευκόλυνσή σας στην κατάθεση των συνδρομών μπορείτε να χρησιμοποιείτε το ΛΟΓ/ΣΜΟ του Συνδέσμου στην **EUROBANK** με αριθμό **0026.0408.85.0200334142** & **IBAN GR2002604080000850200334142** στο όνομα, ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ».

Ανακαίνιση Ι.Ν. Κοιμήσεως της Θεοτόκου (Παναγιάς)



Φωτο: Θανάσης Μαλεβίτσης

Έτος φροντίδας για να διατηρηθεί σε καλή κατάσταση, η αρχαιότερη εκκλησία του χωριού μας, η Παναγία, ήταν η χρονιά που πέρασε, ώστε αναζωογονημένη να συνεχίσει να προσφέρει τις υπηρεσίες της και να μην έχει την τύχη των εξωκκλησιών του Αγιάννη, Αγιαννάκη, κ.α. Αρχικά, με την εποπτεία του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου έγινε τσιμεντένια η κεραμοσκεπή της και αρμολόγηση των πέτρινων τοιχωμάτων της. Σε δεύτερη φάση έγινε επένδυση με πλάκες Πηλίου του αυλόγυρου της εκκλησίας και αξιόλογη πετροτοιχία προς την πλευρά του δρόμου. Παράλληλα, σε ελεύθερους χώρους φυτεύτηκαν δένδρα καθώς και δώδεκα τριανταφυλλιές προσφορά του χωριανού μας Ευθύμιου Αθ. Μώρη από τη Λαμία. Τέτοια έργα σε συνδυασμό με την εσωτερική αγιογράφιση του χώρου (που είχε γίνει παλαιότερα) ομορφαίνουν την εικόνα του χωριού μας, γιατί δένουν αρμονικά με το περιβάλλον, το κάνουν πραγματικό στολίδι και διασφαλίζουν την πορεία του μνημείου στους αιώνες. Όλη αυτή την προσπάθεια καθώς και πολλές άλλες την οφείλουμε στη γενναιοδωρία του πρώην Προέδρου του Συνδέσμου μας, Πάκη Γιαννόπουλου, που έγινε χωρίς ιδιοτέλεια και προσημονή ανταλλαγμάτων, αλλά μόνο από αγάπη για το χωριό και πίστη στη Θεοτόκο.

Αισθανόμαστε ευγνωμοσύνη και σεβασμό.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Η μεγάλη προσέλευση των κατοίκων του χωριού μας και των επισκεπτών, τόσο κατά το Μεγάλο Εσπερινό όσο και κατά τις Θείες Λειτουργίες το Δεκαπενταύγουστο, έδειξε ότι αγαπούν τον εκκλησιασμό τους στην Παναγία. Γι' αυτό και ο ιερέας μας μαζί με τις ευχαριστίες του στον Πάκη Γιαννόπουλο, δήλωσε ότι μελλοντικά θα αυξηθούν οι κυριακάτικες λειτουργίες στη γειτονιά της Ρούγας.

A.M.

Χριστούγεννα στο χωριό



Φωτο: από το αρχείο του Συνδέσμου

Την πρώτη βδομάδα του Δεκεμβρίου στολίστηκε και φέτος το χριστουγεννιάτικο δέντρο με τη φάτνη στην πλατεία του χωριού μας, που διαχέει τη χριστουγεννιάτικη αύρα στους συγχωριανούς μας αλλά και τους επισκέπτες του χωριού. Το έθιμο αυτό του έλατου ως χριστουγεννιάτικη διακόσμηση ήρθε για πρώτη φορά στην Ελλάδα από τον βασιλιά Όθωνα το 1833 και από τότε συνεχίζεται δίνοντας λαμπρότητα και γιορτινή ατμόσφαιρα στον εορτασμό των Χριστουγέννων, συμβολίζοντας την ευτυχία των ανθρώπων και της φύσης με τη γέννηση του Θεανθρώπου.

Κουκουβίστα - Σουβάλα - Κουκουβίστα

της Βασιλείας Κυρίτση

Από τις αφηγήσεις του Παναγιώτη (Τάκη) Βλάχου.

Η Καλοσκοπή σήμερα με φως, νερό, τηλέφωνο, τηλεόραση, ίντερνετ, με δρόμους ασφαλτοστρωμένους και πλατεία πλακόστρωτη, ανθρώπους ετερόκλητους, καλοντυμένους και ξεκούραστους που απολαμβάνουν τον καθαρό αέρα και τη ξεγνοιασιά του βουνίσιου περιβάλλοντος δεν έχει καμιά σχέση με την παλιά Κουκουβίστα. Πολλοί το καλοκαίρι, πολύ λιγότεροι το χειμώνα που κάνει κρύο, ρίχνει χιόνι, κλείνουν οι δρόμοι, γεμίζουν λάσπες και μας δυσκολεύουν να φτάσουμε στην πόρτα του σπιτιού μας. Και εμείς, αδύνατοι και άμαθοι να αντέξουμε σε τούτες τις δυσκολίες, κιοτεύουμε και φεύγουμε για μια καθημερινότητα διανοητική, χωρίς κόπο, αλλά με άγχος και ψυχική μοναξιά. Ο χρόνος μέγεθος σχετικό, η μνήμη και οι πράξεις των ανθρώπων μικραίνουν τις αποστάσεις σαν θέλουμε να γνωρίσουμε τη διαδρομή του παρελθόντος.

Οι Κουκουβιστιανοί της δεκαετίας του 1950, διαλυμένοι από τον Γερμανό κατακτητή και τον αδελφοκτόνο εμφύλιο, μόλις επέστρεψαν στο χωριό προσπάθησαν να ξαναφτιάξουν το σπιτικό τους πάνω στα αποκαΐδια, να ξεχορταριάσουν τις αυλές και τους κήπους, γλείφοντας τις πληγές τους. Έκαναν αρχή από το τίποτα.... Ανδρειωμένοι, ψυχωμένοι άρπαξαν το τσαπί και στο ρημαγμένο τους τόπο ακούστηκε ξανά το ανθρώπινο αγκομαχητό της δημιουργίας. Λόγω της ορεινής μορφολογίας της περιοχής και των μεγάλων αποστάσεων μεταξύ των οικισμών, η μετακίνηση των ανθρώπων και η διακίνηση των προϊόντων με τα ζώα για τη Λαμία, την Άμφισσα και τη γύρω περιοχή ήταν ο κυρίαρχος τρόπος μεταφοράς. Δεν υπήρχαν μεταφορικά μέσα, και η έλλειψη δρόμων εμπόδιζε τις μεγάλες μετακινήσεις. Είχαν όμως σχέσεις με την Άμφισσα (Σάλωνα), Γραβιά, Ιτέα και τα χωριά του κάμπου. Η οικονομία ήταν κυρίως ανταλλακτική. Κατέβαιναν, πουλούσαν τα προϊόντα που παρήγαν με αντίξοες καιρικές συνθήκες, άνοιξη, καλοκαίρι και φθινόπωρο και όσα δεν καλλιεργούσαν οι ίδιοι, τα αγόραζαν (τροφές για τα ζώα, αλεύρι). Δεν υπήρχαν νωπά προϊόντα, εξάλλου δεν υπήρχε και η υποδομή για τη συντήρησή τους. Συχνότερο μέρος ήταν η Άμφισσα, μικρή κωμόπολη κλεισμένη στην καρδιά της Ρούμελης, πλησιέστερο κέντρο των χωριών της Παρνασσίδας, όπου κάθε Σάββατο συγκεντρώνονταν οι χωρικοί



όλου του νομού. Οι Κουκουβιστιανοί αγρότες που γίνονταν μια φορά την εβδομάδα έμποροι, με τη συχνή τους παρουσία είχαν αποκτήσει γνωστούς, φίλους και πελάτες στην αγορά και στο παζάρι, οι οποίοι τους περίμεναν και αγόραζαν τα δικά τους προϊόντα. Από την Παρασκευή το απόγευμα δυο-τρεις χωριανοί έκαναν μια παρέα, φόρτωναν τα ζώα τους και ξεκινούσαν για τη «στράτα», περπατώντας πολλές ώρες μέχρι να φτάσουν στον προορισμό τους. Λίγοι πήγαιναν μονάχοι και όσοι πήγαιναν, πήγαιναν για λίγο, για μερικές ώρες και σκόπευαν το βράδυ να είναι στο σπιτικό τους. Το ταξίδι τους ήταν μονοήμερο ή διήμερο, ανάλογα με τις δουλειές που είχαν και με τα προϊόντα που είχαν να πουλήσουν.

Έφταναν αργά έξω από την Άμφισσα, στο χώρο του ελαιώνα, κοιμόνταν κάτω από το μεγάλο πλάτανο, άλλοι πήγαιναν στο χάνι του Λαμπρόπουλου να ξεκουραστούν λίγο, και πολύ πρωί πήγαιναν στο χώρο του Σαββατιάτικου παζαριού, που γινόταν στην πλατεία Κεχαγιά, να ξεφορτώσουν τα προϊόντα τους, να τα προβάλουν και να αγωνιστούν να τα πουλήσουν. Η ζωοπανήγυρη γινόταν έξω από τα Δικαστήρια, όπου οι ζωέμποροι πουλούσαν άλογα, μουλάρια και γαϊδούρια, όπου οι χωρικοί αντάλλασσαν τα ζώα τους με άλλα. Ο αγώνας τους ήταν να πουλήσουν με κάθε τρόπο το προϊόν και να πάρουν χρήματα για να καλύψουν τις ανάγκες της οικογένειας. Και όταν δεν πουλούσαν τα αγαθά τους, αναγκάζονταν να ξεμακραίνουν στα πιο κάτω χωριά, να κατεβάζουν την τιμή, να ανταλλάσσουν τα δικά τους προϊόντα με τα προϊόντα του κάμπου και αποσταμένοι πια, μετά από τλαιπωρία δε-

καπέντε ωρών ορθοστασίας, χωρίς φαγητό, με κάτι πρόχειρο που είχαν από το σπίτι, χωρίς νερό, έπαιρναν το δρόμο της επιστροφής με ένα χαμόγελο που γλύκαινε το ηλιοκαμένο πρόσωπό τους, ότι πάλι τα κατάφεραν. Σεμνοί και εργατικοί, αγωνιστές της ζωής, μοχλούσαν σκληρά για την επιβίωσή τους. Πολύς ιδρώτας για το ψωμί της οικογένειας, ζούσαν έντονα τον κύκλο των εποχών τους και αντιστέκονταν. Ήταν άνοιξη του 1960. Αρωματισμένη η φύση, έβγαινε από τη νάρκη του χειμώνα και οι απόηχοι των πουλιών με τη μυρωδιά της βρεγμένης γης ζωντάνευαν.

Από το σύθαμπο με δυο μουλάρια φορτωμένα πατάτες, το ένα ήταν δικό του, το άλλο το είχε πάρει δανεικό, ο Τάκης Βλάχος ξεκίνησε για τη Σουβάλα (Πολύδροσο), να πουλήσει τις πατάτες και να πάρει καλαμπόκι για τα ζώα. Έκανε κάμποσο δρόμο με έναν ουρανό που άνοιγε και σκοτεινίαζε, μα δεν φαινόταν πουθενά μαυρίλα μπόρας. Μόλις όμως έφτασε στην τοποθεσία «Ψηλό Κοτρώνι», έπεσαν οι πρώτες ψιχάλες και αμέσως ακολούθησε δυνατή βροχή. Ο Τάκης, φοβούμενος μήπως συνεχίσει έτσι ο καιρός και αγριέψει περισσότερο, έκανε στροφή με τα μουλάρια του και πήρε το δρόμο του γυρισμού γεμάτος σκέψεις. Μόλις πέρασε όμως την τοποθεσία «Μέγα Ρέμα», το γεφυράκι που βρισκόταν στα ριζά του βουνού, αντιλήφθηκε πως η φύση του έκανε παιχνίδια, έπαιζε μαζί του, γιατί η βροχή έκοψε, ο ουρανός καθάρισε, ο ήλιος έλαμψε με την παρουσία του τον κόσμο. Κοίταξε γύρω του. Φαινόταν άνοιξη, ο αέρας μύριζε χώμα και πήρε πάλι το δρόμο για τη Σουβάλα Παρνασσού, ένα από τα μεγάλα χωριά της Φωκίδας, κτισμένο σε υψόμετρο 380 μ. στις βορειοανατολικές πλαγιές του Παρνασσού. Η παλαιότερη ονομασία του χωριού, μέχρι το 1928, ήταν Σουβάλα, τουρκικής προέλευσης, που σήμαινε «πολύ νερό». Άλλοι έλεγαν πως η ονομασία προερχόταν από τη Σλαβική λέξη Σουβάλα που σήμαινε «κοίλωμα με γύρω βουνά». Στη Σουβάλα δεν γινόταν παζάρι, οι κάτοικοι πήγαιναν στο Δαδί, όπου από το 1960 επί δημαρχίας Δημητρίου Κοτσάνη και μετά, γινόταν πάνω στον κεντρικό δρόμο. Σκοπός του ήταν να γυρίσει όλο το χωριό και να πουλήσει την πατάτα. Περπάτησε 5 με 6 ώρες, διέσχισε μονοπάτια και χωμάτινους δρόμους, κάνοντας μερικές στάσεις ανά δώρο, ίσα για μια ανάσα, μια γουλιά νερό ή μια μπουκιά ψωμί, τραγούδησε, μονολόγησε τις σκέψεις του και έφτασε στον προορισμό του. Συνάντησε φίλους και γνωστούς στο καφενείο της πλατείας, πούλησε μερικές οκάδες, περπάτησε τις χωμάτινες στράτες, διαλάλησε την καλή πατάτα του, ξεσήκωσε τις γειτονιές, έβγαλε έξω από τα σπίτια τις νοικοκυρές, αντάλλαξε την υπόλοιπη με καλαμπόκι για τα ζώα του, αγόρασε

τα χρειαζόμενα και μετά το μεσημέρι πήρε το δρόμο του γυρισμού. Με όλη την ταλαιπωρία της ημέρας περπατούσε ανάλαφρα με ένα χαμόγελο ικανοποίησης που και αυτή τη φορά τα κατάφερε. Ήταν απογευματάκι, όταν ο Τάκης ένωσε κάποιες ψιχάλες να βρέχουν το πρόσωπό του και μέσα σε λίγα λεπτά έπιασε δυνατή μπόρα. Ο ουρανός μαύρισε, θόλωσε και έριχνε το νερό με το τουλούμι. Μέσα σε κείνη τη κοσμοχαλασιά των στοιχείων της φύσης, όντας μόνος, αποφάσισε να συνεχίσει το δρόμο του και για να φτάσει πιο γρήγορα στα Καστέλλια και πήρε ένα μονοπάτι που περνούσε έξω από τη Γραβιά. Πολλές φορές πάνω στη βιασύνη, παραπατούσε στα χαλικάκια και στις νεροφαγιές γεμάτος ιδρώτα από την κούραση. Το μονοπάτι το έκοβε ένα ποτάμι, ο Πίνδος, που κυλούσε ανάμεσα στον Παρνασσό και τη Γκιώνα, περί τα 3 χλμ. νοτιοδυτικά του χωριού, που είχε κατεβάσει πολύ νερό και δυσκόλευε τη διάβαση. Τον Τάκη Βλάχο όμως δεν εμπόδιζε και δεν δυσκόλευε τίποτα αφού είχε σκοπό και στόχο να γυρίσει στο χωριό. Έβαλε τα δυο μουλάρια μέσα στο νερό που ήταν αρκετό και κρατώντας τα γερά από την ουρά πέρασε μαζί τους απέναντι και τότε φάνηκαν μπροστά του τα Καστέλλια. Τα Καστέλλια ήταν χωριό της Φωκίδας με πολλούς κατοίκους. Το όνομά του το πήρε από το καστέλι, το κάστρο, τα ερείπια του οποίου υπήρχαν σε λόφο σε μικρή απόσταση από το χωριό.

Εκεί συνάντησε κάποιους συγχωριανούς και φίλους οι οποίοι τον συμβούλεψαν να μείνει το βράδυ στο χωριό και να φύγει την επομένη μέρα. Ο Τάκης όμως δεν ήθελε να μείνει σε ξένο σπίτι και να φέρει αναστάτωση στη νοικοκυρά. Ήταν αποφασισμένος..... Ήταν τόσο βρεγμένος που έσταζε κυριολεκτικά, δεν ήθελε να φορέσει και ξένα ρούχα και έτσι αποφάσισε να συνεχίσει το ταξίδι της επιστροφής στο χωριό του. Έβρεχε, κατά διαστήματα αστραπές και βροντές αυλάκωναν τον ουρανό και δυσκόλευαν περισσότερο το περπάτημα στα λασπόνερα.

Έφτασε στη θέση «Λογγίς», στη μέση της κοιλάδας και δίπλα στο δρόμο πήγαινε το ποτάμι. Εκεί είδε κάποιες φιγούρες γνωστές να διαγράφουν τις σκιές τους μέσα στην αντάρα, άκουσε γνώριμες ομιλίες να τον πλησιάζουν και κοντοστάθηκε. Ήταν οι συγχωριανοί του, ο Παναγιώτης Δ. Κυρίσης, ο Γιώργος Χαμηλός (Μοίρας) και ο Γιάννης Ματθαίου (Καψής), ταλαιπωρημένοι, βρεγμένοι και αποκαμωμένοι. Μόλις ήρθαν κοντά, αναγνωρίστηκαν, χάρηκαν και τον πληροφόρησαν ότι αναγκάστηκαν να γυρίσουν πίσω προς τα Καστέλλια διότι στη θέση «Κλεισούρα» ο δρόμος ήταν αδιάβατος από τα νερά του ποταμού. («Κλεισούρα» ήταν το σημείο που όταν ξεχείλιζε το ποτάμι ανέβαινε και ο

δρόμος γινόταν απροσπέλαστος.) Συμβούλεψαν μάλιστα τον Τάκη Βλάχο να τους ακολουθήσει και να γυρίσει πίσω στα Καστέλλια. Ένωσαν μεταξύ τους αλληλεγγύη και απεριόριστη αλληλοεκτίμηση για τις δυσκολίες της καθημερινότητας. Αυτός όμως, όχι μόνον δεν γύρισε, αλλά έπεισε και τον Παναγιώτη Κυρίτση που είχε κατέβει με το μουλάρι του στα Καστέλλια για δουλειές να τον ακολουθήσει για να έχει παρέα. Ήταν δυνατός χαρακτήρας, γύρω στα 35, στην καλύτερή του ηλικία, γεροδεμένος, που πίστευε στις δυνάμεις του, πίστευε στον εαυτό του. Πράγματι είχε σοβαρό επιχείρημα στο οποίο στηρίχτηκε και πίστευε ότι μπορούν να φτάσουν. Ήξερε ότι η Κλεισούρα είχε ένα αυλάκι ξύλινο παράλληλα με το δρόμο, μάκρος 5 μέτρα και ψηλό γύρω στα 3 μέτρα που περνούσε το νερό για τα Καστέλλια και από αυτό θα περνούσαν απέναντι για να αποφύγουν τον πλημμυρισμένο δρόμο. Οι άλλοι χωριανοί γύρισαν στα Καστέλλια, είχαν φίλους εκεί και φιλοξενήθηκαν. Ο Τάκης με τον Παναγιώτη, που είχε και αυτός την ίδια άποψη να φτάσει στο χωριό, συνέχισαν την πορεία τους σχεδόν αμίλητοι και σιωπηλοί. Ο ατέλειωτος δαντελωτός δρόμος φάνηκε Γολγοθάς και δεν έλεγε να τελειώσει, η βροχή τους ταλάνιζε το κορμί, ο χρόνος είχε κολλήσει μαζί με τα λασπωμένα τους παπούτσια. Έφτασαν στην Κλεισούρα μισή ώρα σχεδόν πριν νυχτώσει. Τα ρούχα τους έσταζαν και από τα λασπόνερα τα παντελόνια τους είχαν αλλάξει χρώμα. Τα σύννεφα μαύριζαν από την οροσειρά της Γκιώνας και κείνη έστεκε μεγαλόπρεπα, επιβλητικά, προκλητικά με τις ανταριασμένες κορυφογραμμές της. Στο τέρμα του πνιγμού δρόμου, το θέαμα ήταν αποκαρδιωτικό.

Το ποτάμι από τη δυνατή βροχή κατέβαζε θολό νερό, κορμούς δέντρων, ξύλα που μεγάλωναν τη βουή του. Προσπάθησαν να εφαρμόσουν το σχέδιο τους. Έριξαν τα τρία φορτωμένα μουλάρια μέσα στο νερό που το ύψος του ερχόταν μέχρι την κοιλιά τους και με αγωνία στο πρόσωπο παρακολουθούσαν τα ζώα. Μόλις αυτά πέρασαν απέναντι ένα «αχ» ανακούφισης βγήκε από το στόμα και των δυο κι ύστερα ήρθε η σειρά τους. Μπήκε γρήγορα και με προσεκτικές κινήσεις στο νερό του ξύλινου

αυλακιού ο ένας πρώτα, ο Τάκης, διπλωμένος, παρόλο που είχε μπόι και ήταν γεροδεμένος, να μη χάσει την ισορροπία του και με μια «ανάσα», πάτησε απέναντι. Ύστερα ήρθε η σειρά του Παναγιώτη. Αυτός, παρόλο που ήταν ψηλός, αδύνατος και ευκίνητος, φοβόταν το ύψος. Στην αρχή δίστασε να μπει, αλλά ο εγωισμός δεν τον άφησε να φανεί δειλός στο φίλο και πατριώτη του Βλάχο. Με τρέμουλο στην καρδιά και στο σώμα, με φανερά την αγωνία στο πρόσωπο, μπουσούλησε και αυτός και μετά από συνεχόμενους αναστεναγμούς, πάτησε απέναντι. Είχε πια αρχίσει να σκοτενιάζει. Οι σκιές του σκοταδιού μεγάλωναν και τους ακολουθούσαν. Ο στενός, λασπωμένος δρόμος δυσκόλευε το περπάτημα. Ξεπλυμένοι από το νερό μέχρι τα κόκαλα, κρατώντας τα ζώα τους συνέχισαν το δρόμο για το χωριό, βρεγμένοι και κατάκοποι, αλλά ευχαριστημένοι που κατόρθωσαν να περάσουν το ποτάμι, που κατόρθωσαν να τα βάλουν με τα στοιχεία της φύσης και να βγουν νικητές. Συνέχισαν τη ρότα τους ευχαριστώντας τον Άη Γιώργη για τη βοήθειά του, πέρασαν τον «Λιθόπυργο» και αντίκρισαν τα πρώτα σπίτια. Πλησίαζε πια το τέλος της οδύσσειάς τους. Σκληροί άνθρωποι, ήταν εκείνοι οι άνθρωποι, που τους έκανε η ανάγκη και η έλλειψη βιοποριστικών αγαθών να επινοούν τρόπους και λύσεις των προβλημάτων, που οι πίκρες άρχιζαν από το πρωί και τελείωναν στο όνειρο, στο όνειρο να έχουν μια καλύτερη ζωή..... Ανήκαν σε ένα κόσμο στερημένο που είχε συνηθίσει να ζει με το τίποτα...

Στις χειμαρρώδεις αναμνήσεις του Παναγιώτη Βλάχου ανήκει η ιστορία αυτή. Στις συναντήσεις μας, τις τόσο οικείες και ζεστές, εικόνες βαθιά χαραγμένες στα βάθη της ψυχής του ξαναγύριζαν, φτερούγιζαν και ήθελαν να ταξιδέψουν.... και γω προσπάθησα με ό,τι εμπειρίες έχω, να τις ταξιδέψω και να σας τις χαρίσω προβάλλοντας τη σκληρή ζωή εκείνου του καιρού, να αναστήσω έναν κόσμο που έζησε και γνώρισε λίγες χαρές, μικρές χαρές και πολλές λύπες στο πέρασμα της ζωής.

Πηγές: «Δρόσου Κραβαρτόγιαννου, «Ιστορία της πόλεως Αμφίσσης» σ. 316, Αμφισσα 1997
Μαρτυρία Τάκη Βλάχου, Νίκου Δανιήλ.

**Ο πρόεδρος της Τοπικής κοινότητας Κώστας Ματδαίου
και τα μέλη του συμβουλίου
Δημήτρης Τσιαμπάς και Κώστας Χαμηλός
εύχονται Χρόνια Πολλά και ευτυχισμένο το 2018!**

Εκδηλώσεις για τα 20 χρόνια από την εκδημία του Χρήστου Μαλεβίτση

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ: Ο ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ – Ο ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΣ – Ο ΔΟΚΙΜΙΟΓΡΑΦΟΣ

Τιμώντας τη μνήμη του Χρήστου Μαλεβίτση (1927-1997), είκοσι χρόνια φέτος από την εκδημία του, οργανώθηκε από τον Σύνδεσμο Φίλων Χρήστου Μαλεβίτση, σε συνεργασία με το περιοδικό «Φρέαρ», επιστημονική ημερίδα με θέμα: «Χρήστος Μαλεβίτσης: ο φιλόσοφος, ο μεταφραστής, ο δοκιμιογράφος». Η ποικιλία των εισηγήσεων και των θεματικών, που αναπτύχθηκαν το Σάββατο 2 Δεκεμβρίου 2017 στη φιλόξενη αίθουσα του βιβλιοπωλείου των εκδόσεων «Αρμός», ανέδειξε το πολυδιάστατο και ανεκτίμητο πνευματικό έργο του στοχαστή. Γεννημένος στην Καλοσκοπή Φωκίδας-Γκιώνα και με σηματοδοτημένη την εφηβεία από τις ρωγμές του πολέμου, ο Χρήστος Μαλεβίτσης αναζήτησε την «αλήθεια» με δασκάλους του τα μεγάλα πνεύματα της ανθρωπότητας. Τα δοκίμια του αποπνέουν την τραγική μοναξιά του ανθρώπου, στην οποία όμως ο φιλόσοφος αντιτάσσει τον θρίαμβο της ζωής και της υπάρξεως. Ο λόγος του είναι διεισδυτικός, αφυπνιστικός και ποιητικός.

Σύμφωνα με το πρόγραμμα της επιστημονικής ημερίδας, και μετά από χαιρετισμό του ακροατηρίου από τους εκπροσώπους του Συνδέσμου Φίλων Χρήστου Μαλεβίτση και του περιοδικού «Φρέαρ», πραγματοποιήθηκαν ομιλίες με τα εξής θέματα:

- «Για το τραγικό στην αρχαιοελληνική και στην ιουδαιοχριστιανική αντίληψη κατά τον Χρήστο Μαλεβίτση», από την Αλεξάνδρα Δελγιώρη.

- «Υπαρξιστικές επιρροές στο έργο του Μαλεβίτση», από την Βασιλική Τσακίρη.

- «Το τέλος του Ζαρατούστρα: Ο Χρήστος Μαλεβίτσης για τον

Παναγιώτη Κανελλόπουλο», από τον Ανδρέα Αντωνίου.

- «Η θέση του μύθου στη σκέψη του Χρήστου Μαλεβίτση», από τον Γιώργο Ντόκο.

- «Ενσαρκώνοντας το «μὴ δύνῃν ποτε»: ο έσχατος χρόνος στην Ευθύνη», από τον Γιάννη Β. Κωβαίο.

- «Η ιστορία ως τραγωδία», από τον Άγγελο Μουζακίτη.

- «Η εσχατολογία ως πραγματική παρουσία και αλληγορία στο έργο του Χρήστου Μαλεβίτση», από τον Κωνσταντίνο Λερούνη.

- «Είχε πολιτική φιλοσοφία ο Χρήστος Μαλεβίτσης;», από την Δώρα Παπαδοπούλου.

- «Ποίηση και ποιητές στο έργο του Χρήστου Μαλεβίτση: από την αρχαία τραγωδία στον νεοελληνικό λόγο», από την Μαρία Πολίτου.

- «Ο φιλοσοφικός λόγος ως τηλεοπτικός: μία συνέντευξη του Χρήστου Μαλεβίτση», από την Μαρία Νιώτη.

- «Πολιτισμός ευχέρειας: ένα όνειρο δίχως όνειρα», από τον Χρήστο Κατρούτσου.

Η εκδήλωση έκλεισε με θεατρική ανάγνωση κειμένου του Χρήστου Μαλεβίτση με την επιμέλεια – σκηνοθεσία του Μίλτου Πούλου. Ο ηθοποιός Κώστας Καστανάς απήγγειλε το δοκίμιο με τίτλο «Εκείνη την ημέρα με το πολύ φως». Παραθέτουμε χαρακτηριστικό κείμενο, στο οποίο ο φιλόσοφος-ποιητής επιστρέφει μετά από χρόνια στην πατρίδα που γεννήθηκε:

Σε βρήκα να ασκείς την ψυχή σου στην αναμονή της μεγάλης ημέρας της Λαμπρής. Και κάθε Μεγάλη Παρασκευή ξεκινούσες για τα μακρινά βουνά της πατρίδας σου. Ίσως να μην έφτασες ποτέ. Είπες πως σου αρκούσε η

πορεία ανάμεσα στα σπαρτά του ανοιξιάτικου κάμπου, και κατόπιν δίπλα στο ποτάμι που κατηφόριζε από τις χιονισμένες βουνοκορφές, αφρισμένο και τραγουδιστικό. Σε πήρε ο ύπνος στο λειβάδι που το διέρρεαν τα αυλάκια με τις νεροσυρμές από το λειωμένο χιόνι. Είπες πως ποτέ σου δεν κοιμήθηκες σε τόσο βαθύν ευτυχισμό.

Εκεί που άλλοτε διάβαινες ανέμελος, ξαναγυρνάς τώρα με τη φαντασία σου να προσκυνήσεις. Γονατίζεις ευλαβητικά και φιλάς το χώμα που επάνω του άφησαν τα χνάρια τους οι ζεστές πατούσες της νεότητός σου. Ο καιρός, λες, ο καιρός ο αλλοτινός έφυγε μαζί με τα πουλιά. Ενώ η ώρα που έρχεται σε τρομάζει μέσα στους ύπνους σου. Γι' αυτό ευλογείς το παρελθόν σου και ξέρεις πως εξαιτίας του περυσεύει ευλογία και για το παρόν και το μέλλον σου. Οι ημέρες καταφθάνουν με τόν σωρό σαν λιθάρια χειμάρρου και ψάχνεις ανάμεσά τους να βρεις σπασμένες φτερούγες από τα πουλιά της άνοιξης που έφυγαν. Στις παλάμες σου κρατάς τα πουπούλα και προσπαθείς να τα ζεστάνεις με το χνώτο σου. Και λες, όσο έχω χνώτο είναι καλό· είναι και τούτο μια μεγάλη ευτυχία. Γιατί η πείρα σου έμαθε πως ευτυχία θα το ονομάσεις αύριο. Γι' αυτό την χαιρετίζεις από σήμερα. Διότι σου αρκεί πια το φως και η ανασαιμιά. Τα χρόνια σου σε έκαναν περισσότερο ευσυγκίνητο για τα λίγα, για τα ελάχιστα. Επειδή σου έμαθαν πως αυτά είναι το όλον. Όσο πιο λίγα θέλεις για τον εαυτό σου, τόσο περισσότερο είσαι ο εαυτός σου. Και λές: χαίρε φως! Χαίρε ανάσα της ζωής.

Από το βιβλίο «Εφημερία» του Χρήστου Μαλεβίτση.

Δέσποινα Παπαγγελή - Βουλιουρή

Εκδόθηκε το ημερολόγιο του 2018 «οι παρέες γράφουν ιστορία»



Από την Κοινωνική μας Ζωή

Γεννήσεις

• Στις 26 Οκτωβρίου ο Κωνσταντίνος Τουφεκούλας και η Αικατερίνη Ζούγγρου απέκτησαν το πρώτο τους παιδί που είναι αγόρι.

• Στις 27 Οκτωβρίου ο Φώτης Μπαφατάκης και η Ευθυμία Κων. Πριοβόλου απέκτησαν το δεύτερο παιδί τους που είναι αγόρι.

• Στις 17 Νοεμβρίου ο Μιχάλης Δάφνης και η Γεωργία Κων/νου Χαμηλού απέκτησαν το πρώτο τους παιδί που είναι κορίτσι.

• Στις 25 Νοεμβρίου ο Χρήστος Τζαβαλάς και η Σοφία Λίτσου απέκτησαν το δεύτερο παιδί τους που είναι κορίτσι.

Ευχόμαστε στα νεογέννητα να ζήσουν!

Βαπτίσεις

Στις 24 Σεπτεμβρίου ο Κωνσταντίνος Τσίγας και η Κωνσταντίνα Σορώτου βάπτισαν την κόρη τους και της έδωσαν το όνομα Ελένη.

Θάνατοι

Δημήτρης Κων. Θεοχάρης
(16 Ιαν 1958 – 14 Οκτ 2017)



Ο Δημήτρης Θεοχάρης γεννήθηκε στην Αθήνα, γιος του Καλοσκοπίτη Κωνσταντίνου Θεοχάρη και της Ελένης Θεοχάρη. Σπούδασε Νομική και Παιδαγωγική

και υπήρξε κάτοχος μεταπτυχιακού και διδακτορικού τίτλου σπουδών στην Συγκριτική Παιδαγωγική. Δούλεψε πολλά χρόνια δάσκαλος και αποχώρησε από την υπηρεσία του ως Διευθυντής 4ου Δημοτικού Σχολείου Αμαρουσίου. Ταξίδεψε πολύ αλλά επισκεπτόταν πάντα τη γενέτειρά του πατέρα του Καλοσκοπή, που αγαπούσε ιδιαίτερα! Πάλεψε πάρα πολλά χρόνια με μία δύσκολη ασθένεια με απaráμιλλη δύναμη, θάρρος και αξιοπρέπεια. Άφησε πίσω του δύο υπέροχα παιδιά και την αγάπη και εκτίμηση των ανθρώπων που τον γνώρισαν.

Θα έχεις πάντα ένα μεγάλο μέρος της καρδιάς μας!

Η οικογένειά του.

Ιωάννα Πριοβόλου,
σύζυγος Γεωργίου

Έφυγε από τη ζωή η σύζυγος του αείμνηστου συγχωριανού μας Γιώργου Αρ. Πριοβόλου, Ιωάννα. Η σωρός της μεταφέρθηκε και ενταφιάστηκε στην Ελβετία.

Δημήτριος Κορνάκος
(1926 - 2017)



Ο Μίμης γεννήθηκε στην Αθήνα την 15/8/1926, ημέρα της Παναγίας, γένος που τον καθιστούσε «τυχερό άνθρωπο» σύμφωνα με τα λεγόμενα της συζύγου του Ντίνας, το γένος Τσοκά από την Καλοσκοπή. Μαζί απέκτησαν δύο παιδιά, τον Αλέξανδρο και τον Θεμιστοκλή. Υπήρξε λογιστής στο επάγγελμα και εργάστηκε στον Δήμο Αθηναίων ως διοικητικός υπάλληλος. Ήταν πάντα χαμογελαστός και ευχάριστος στις συναναστροφές του. Γνωστός στο χωριό για τα πειράγματά του στους Κουκουβιστιανούς, δεν έλειψε σχεδόν ποτέ τα καλοκαίρια από εκεί. Έζησε μία τίμια και αξιοπρεπή ζωή. Έφυγε από κοντά μας παραμονή της γιορτής του, πλήρης ημερών. Ας είναι καλό και «τυχερό» το υπόλοιπο ταξίδι της ψυχής του.

Ηλίας Τομαράς
(1957 – 2017)



Έφυγε στις 25/10/2017 από τη ζωή ο Ηλίας Τομαράς, γιος του Χρήστου και της Κατίνας Τομαρά, και ενταφιάστηκε στο τρίτο νεκροταφείο Αθηνών.

Ελένη Λευκαδίτη (Μερακλίνα)
(1920 - 2017)



Στην Αθήνα στις 10 Δεκεμβρίου έφυγε ήρεμα από τη ζωή η Ελένη Λευκαδίτη, μητέρα του επί ετών ιερέα του χωριού μας π. Ιωάννη Λευκαδίτη. Η νεκρώσιμη ακολουθία τελέστηκε στις 12 Δεκεμβρίου από τέσσερις ιερείς στον Άγιο Γεώργιο του χωριού μας. Στην τελετή παρέστησαν για το τελευταίο αντίο πάρα πολλοί συγγενείς, συγχωριανοί

και φίλοι. Γεννήθηκε στην Καλοσκοπή στις 23 – 5 – 1920 από πολύ φτωχή οικογένεια. Πατέρας της ο Γιώργος Μαντζιός (Κατακώρης), κτηνοτρόφος, και μητέρα της η Μαρία Ράπτη που έκαναν και άλλα πέντε παιδιά, την Αικατερίνη, το Γιάννη, το Δημήτρη, το Θανάση και το Θύμιο, (το πρώτο και το τελευταίο πέθαναν πολύ μικρά από αρρώστιες). Σε ηλικία 18 ετών έμεινε ορφανή από μάνα και από τότε άρχισε ο Γολγοθάς, γιατί από μικρή έπρεπε να φροντίζει την πολυμελή οικογένειά της και τον τυφλό παππού της. Ακολούθησε ο πόλεμος και η Κατοχή, ό,τι χειρότερο μπορούσε να συμβεί και κατάφερε μέσα από στερήσεις, κακουχίες, πείνα να επιβιώσει μαζί με την οικογένειά της. Ακολουθούν όμως και άλλα δυσάρεστα γεγονότα: πεθαίνει ο παππούς της και σε μικρό διάστημα σκοτώνεται ο αδελφός της Δημήτρης 20 ετών στο ΛΙΘΟΠΥΡΓΟ, από έκρηξη χειροβομβίδας. Το 1945 παντρεύεται το Γιώργο Λευκαδίτη (Μερακλή) και κάνει το πρώτο της παιδί τον Γιάννη, (σήμερα ιερέα) και ακολουθεί ο εκτοπισμός, αρχικά στα Καστέλλια και κατόπιν στο Δαδί. Εκεί γέννησε δίδυμα (αγόρι – κορίτσι), τον Φάνη και την Μαρία, που έφυγαν από τη ζωή μόλις εννέα μηνών από διφθερίτιδα ή μολυσμένο γάλα. Αβάσταχτος πόνος και πληγή, που ποτέ δεν έκλεισε. Επέστρεψαν στο χωριό και άρχισαν να μαζεύουν τα απομεινάρια του πολέμου. Όμως το κακό δεν σταμάτησε, καθόσον δεν επέστρεψε από τον αντάρτικο ο αδελφός της Γιάννης που ήταν παντρεμένος με τη Γεωργία Μαθαίου και είχε ένα κοριτσάκι, τη Μαρία (σήμερα Μαρία Δρόλια). Παρά τα ανελέητα κτυπήματα της μοίρας, δεν έσκυψε το κεφάλι, αντίθετα δυνάμωσε και αντιμετώπισε τη μετέπειτα ζωή δυναμικά. Το 1951 φέρνει στη ζωή τον τελευταίο της γιο, τον Τάκη και αυτό ήταν ένα παυσίπνοο στην απώλεια των διδύμων παιδιών της. Το 1959 με τα παιδιά της και την πεθερά της (Μαρία Κουτσογιώργενα) κατέβηκε στην Αθήνα, όπου έμεινε μέχρι το τέλος της ζωής της. Παράλληλα, με τον άντρα της έδωσε και αυτή τον αγώνα της επιβίωσης, εργαζόμενη για πολλά χρόνια ως οικιακή βοηθός, ακούραστη όμως πάντα και χαμογελαστή. Όταν συνταξιοδοτήθηκε, ανέβαινε με τον άντρα της κάθε χρόνο στο χωριό, από τον Απρίλιο μέχρι τα πρώτα χιόνια, καλλιεργώντας με μεράκι τον κήπο της και παρά το ότι το 1994, έχασε τον άντρα της,

δεν έπαψε να πηγαίνει στο χωριό. Η αγάπη της για το Σύνδεσμο ήταν υπέρμετρη και βοήθησε σημαντικά την αιώνια Φιλίτσα Αλεξίου να στήσουν τη Λαογραφική Έκθεση του χωριού μας. Πάντα πρώτη στις δραστηριότητες και τα καλέσματα του Συνδέσμου, στεναχωριόταν αφάνταστα όταν για σοβαρούς λόγους δεν μπορούσε να συμμετάσχει. Αξιόλογη σύζυγος, στοργική μάνα, πεθερά και γιαγιά, έκανε δύο νύφες, τρία εγγόνια και επτά δισέγγονα. Μεγάλωσε την οικογένειά της με χριστιανικές αρχές. Άτομο με πλούσια χαρίσματα, πρᾶος χαρακτήρας, γλυκομίλητη, αντικειμενική, κοινωνική, πονόψυχη. Τις δυσκολίες της ζωής τις αντιμετώπιζε με υπομονή και σωφροσύνη. Και δεν ξεχνιέται η συμβουλή της: «τη ζωή πρέπει να την παίρνετε όπως σας έρχεται και όχι όπως εσείς θέλετε να έλθει». Αγαπητή στο χωριό και ιδιαίτερα στη γειτονιά της, τη «Ρούγα», αλλά και στην Αθήνα που έζησε τα περισσότερα χρόνια της,

όλοι την είχαν υπόδειγμα ήθους και συμπεριφοράς. Το τελευταίο φτερούγισμα για τα επουράνια το έκανε η «ΠΕΡΙΔΙΚΟΥΛΑ», όπως την προσφώνούσε η εγγονή της Χριστίνα, όταν ήταν δίπλα της οι γιοι και οι νύφες της. Η υστεροφημία της εντυπωσιακή και το αισθανθήκαμε από το πλήθος του κόσμου που μας συλλυπείται λέγοντας ότι η μάνα σας ήταν αξιόλογος άνθρωπος, ήταν «ΚΥΡΙΑ». Τον Θεό που της χάρισε υγεία και απλόχερα πολλά χρόνια ζωής παρακαλέσαμε να την κατατάξει «εν σκηναίς δικαίων». Εκεί θα συναντήσει προσφιλή πρόσωπα που την περιμένουν να τους μεταφέρει νέα από το μάταιο τούτο κόσμο που ζούμε. Τους στείλαμε με νοσταλγία τους χαιρετισμούς μας και της ζητήσαμε να τους πει ότι ποτέ δεν τους έχουμε ξεχάσει.

Να έχεις καλό ταξίδι προς την αιωνιότητα «ΚΥΡΑ ΛΕΝΗ»!

Η μνήμη σου θα είναι αιώνια!

Ο γιος σου Τάκης.

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Προκειμένου να συμπεριλαμβανουμε στην εφημερίδα μας όλες τις κοινωνικές ειδήσεις (βαπτίσεις, αρραβώνες, γάμους, πένθη, επιτυχίες, δωρεές κ.ά), παρακαλούμε να μας ενημερώνετε, γιατί είναι αδύνατο να τις γνωρίζουμε με λεπτομέρειες. Σήμερα αποτελούν είδηση, μελλοντικά όμως όλα τα συμβάντα που καταχωρούνται στην «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ» θα αποτελέσουν την ιστορία του χωριού μας, χρήσιμη στις επερχόμενες γενιές.

Για την επικοινωνία των μελών μας με τους επιτρόπους της εκκλησίας μας:
Χαμηλός Δημήτρης 6906054709 και Όλγα Αλεξίου 6937782595.

Βράβευση επιτυχόντων σε ΑΕΙ – ΤΕΙ

Οι παρακάτω επιτυχόντες σε ΑΕΙ – ΤΕΙ:

Αλεξίου Γεώργιος, Βασιλειάδης Δημήτριος, Βασιλοπούλου Μυρτώ, Γεωργίου Νικόλαος, Κόλλιας Ιάσοντας, Κόλλια Νεφέλη, Κουτσουβέλη Άννα – Ευαγγελία, Κουτσουβέλης Πέτρος, Λιάπης Αριστείδης, Μαντά Ασημίνα, Μπουρτζάλας Χρήστος, Μπάκας Γεώργιος, Μπαράκος Κων/νος, Παπαριστείδης Παναγιώτης, Παλούκη Χριστίνα, Πρεμέτη Βασιλική, Τομαρά Παναγιώτα και Τσιριμώνας Βασίλης,
θα βραβευτούν στη ΓΣ στις 21 Ιανουαρίου.

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”

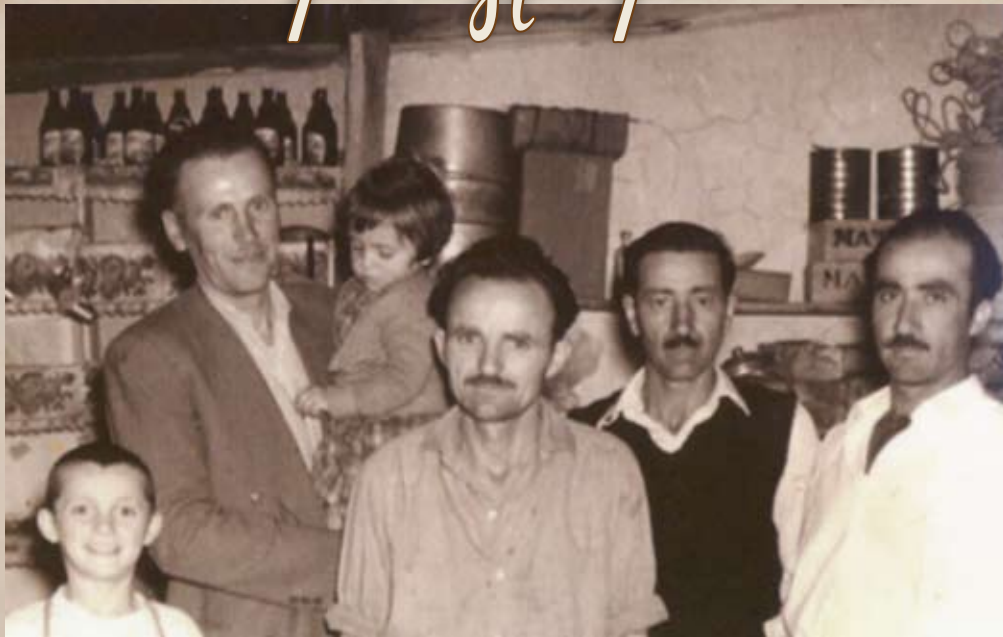
Τριμηνιαία Εφημερίδα
Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών
Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”
(Υπεύθυνος σύμφωνα με
το Νόμο-Εκδότης: Νάκος Γεωργίου,
Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)
Πειραιώς 4 • Αθήνα 104 31
τηλ. & φαξ: 210 52.38.158
e-mail: agia.triada@kaloskopi.gr
www.kaloskopi.gr

Ηλ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦ. ΤΕΧΝΩΝ
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 210 5227552
e-mail: info@antoniadis-sa.gr

Νέοι επιστήμονες

Η **Δήμητρα Νικ. Αντωνίου** ολοκλήρωσε τις σπουδές της στο τμήμα Γεωλογίας του Πανεπιστημίου Πατρών.

παλιά φωτογραφία



Φωτο: από το αρχείο του Δημήτρη Κων. Τσίγα.

Στο παλιό μαγαζί (βακούφικο) του Κώστα Τσίγα αρχές της δεκαετίας του 1950.

Από αριστερά: Ενάγγελος Κ. Τσίγας (μικρός), Αθανάσιος Δ. Μώρης με τη μικρή Γαριφαλίτσα αγκαλιά, Κων/νος Ευαγ. Τσίγας, Παστέλας Ιωάννης (από Πανουργιά) και Παναγιώτης Ευθ. Μώρης.

